

Građansko vaspitanje između 😞 i 😊

Često se govori da je bitno znanje a ne ocena, ali je kod nas ocena bila i ostala centralna tema. Može li uopšte postojati predmet bez ocenjivanja i da li će takav predmet učenici uopšte ceniti? Uz Web 2.0 tehnologiju, hoće!

✎ mr Anđelka Petrović

Nije popularno bilo šta početi rečju PROBLEM – obeshrabruje i s pravom tera sagovornika ili čitaoca da se odmah distancira. Međutim, odlučila sam da počnem baš tom nepopularnom reči – PROBLEM. Onaj s kojim sam se suočila u nastavnoj praksi glasio je: kako motivisati učenike da rade, a da ne budu ocenjeni? Odakle mi ovaj, najblaže rečeno, čudan problem? Časovi građanskog vaspitanja vrlo su specifični. Zamislite sebe u sledećoj situaciji: imate pred sobom četiri meseca. Naporno radite očekujući da za trud dobijete zasluženu platu. Na kraju, umesto plate, potapšu vas po ramenu i kažu: *Ističeš se!* Koliko ćete biti motivisani i dalje da radite?

Ocena (ni)je učenička plata

Ovu situaciju preslikajte na učionicu – ocena je učenička plata. Na časovima građanskog ta ocena je opisna, u svesti učenika ne figurira kao važna i podsticajna. Eto izazova – kako učenika iz stanja :(prevesti u stanje :), motivisati ga da radi uprkos činjenici da neće biti ocenjen?

Savremene informacione tehnologije (IKT) pokazale su se kao efikasna (Web 2.0) alatka.

Učenici osmog razreda skoro celo polugodište bave se temom *Mediji i deca*. Tema je zanimljiva, po definiciji uključuje upotrebu IKT-a. Moji učenici nisu mislili tako. Na pitanje kako koriste medije, odgovaraju da TV ne gledaju, radio ne slušaju (tu je plejlita na pametnom telefonu), novine ne čitaju (tu je, opet, pametni telefon da pogledaju naslovnice), čak ni društvene mreže nisu mesto gde razmenjuju informacije (tu igraju igrice).

Sledeći izazov – koja tema u vezi s medijima zanima (nat) prosečnog osmaka? Samo jedna – kako odabrati pravu srednju školu? Tragajući za odgovorom na to pitanje upustili smo se, neosetno, i u temu *Mediji i deca*, a Web 2.0 alati bili su odlično sredstvo. Najpre sam izradila anketu koristeći *Google Drive Form*, a link sam postavila na *Facebook* grupu odeljenja. Tema ankete bila je kako se informišemo o budućoj srednjoj školi. Rezultate smo analizirali na času, koristeći kompjuter, projek-

tor i *Microsoft PowerPoint*. Sledeće pitanje glasilo je – šta bi bilo kada bismo zamenili uloge? Na nama je da informišemo nekoga kako izgleda školovati se u Matematičkoj gimnaziji. Četvoro učenika predstavilo je školu u *PowerPoint*-u ili *Prezi*-ju. Presentacije smo pogledali i analizirali, a potom ih ocenjivali, koristeći *Google Drive Form* i *Facebook*. Presentacije sam postavila na moj blog *srpskiung.wordpress.com*.

Daci hoće i film

Učinilo mi se da smo rad uspešno priveli kraju ali se dogodio obrt. Đaci kojima sam bila razredna odlučili su da snime kratak film o odeljenju. Motivacija je bila dvostruka: jedno od pitanja

konačno su dobili pametnu svrhu, postali su filmske kame-re. Pre snimanja, definisali smo uslove rada – da se u filmu pojavi svih 26 učenika i da niko ne bude prikazan u ružnom ili podrugljivom svetlu, te da ništa od snimljenog materijala ne osvane na *Facebook*-u. Đaci su tražili da u budućem ostvarenju budu i nastavnici. Materijal je montiran u programu *Adobe Premiere Pro*, ali morao je biti titlovan zbog problema sa zvukom. Bili smo spremni za školsku premijeru! Film „8b neponovljivi“ oduševio je roditelje, nastavnike i druge učenike. Link za film postavila sam na skriveni deo *YouTube*-a i pravo na njegovo deljenje imaju samo moji učenici.

Na pitanje kako koriste medije, moji učenici odgovaraju da TV ne gledaju, radio ne slušaju, novine ne čitaju...

u prethodnoj anketi glasilo je „Koliko biste bili zainteresovani da pogledate film koji su snimili đaci vaše buduće škole?“ Više od polovine ispitanika odgovorilo je kako bi voleli da odgledaju takav film iako on ne bi bio presudan za konačnu odluku. Drugi razlog bile su predrasude. Učenike naše škole često optužuju da su nedruštveni štreberi, bez smisla za humor i kreaciju. Snimanje filma bio je način da pokažemo suprotno.

Napisali smo scenario i kre-nuli s radom. Pametni telefoni

Na kraju, zbog čega bi svaki nastavnik trebalo da se upusti u ovaj dugotrajan i neizvestan posao? Razloga je mnogo, a jedan od boljih glasi – zato što će vam to pričiniti zadovoljstvo, a ne košta ništa. Web 2.0 alati besplatni su i lako dostupni. Dakle, ne postoji izgovor!

Anđelka Petrović je profesorka srpskog jezika i književnosti kao i građanskog vaspitanja u beogradskoj Matematičkoj gimnaziji. Tekst je realizovan u saradnji sa British Council-om